

Ehkä kaikki palaa itsestään ennalleen

Pariisin Kevät

Aamulla nousin ja löysin sut vuoteesta.
Aamulla toisin kuin sä, et jaksanut nousta.
Sanoit: "Aion jäädä tähän, mä en mene koskaan minnekään."

Verhot aukaisin, maailma oli tulella.
Kauhistu toisin kuin sä, sua ei kiinnosta.
Suljen verhot, siirrän katseeni lcd-teeveeseen.
Mut siel on uutiset, vangitsen itseni vaikka weeceeseen.

Toiset katsoo, on toiset tanssijoita.
Toiset katsoo lehtien otsikoita.
Joka toisella ohimoissa kiristää ADHD.
Eipä taida tulla avuks Fidel, eikä Che, E.T. tai V.
Kakstoist minuuttia etuajaa BBC WeeTeeCeel.

Jos mä suljen mun silmät ei ole mitään pahaa.
Juoksen kultaisella hiekalla aurinkorantaa.
Ja mul on tunne että joku mua linssiin sahaa.
Etsin ihmistä joka täällä vastuuta kantaa.
Mut joka luukulla sama laulu: "Onko rahaa?"
Kysyn voisko täällä rakkautta saada ja pois saman antaa.
Beibi, haluan vain rakkautta saada ja pois saman antaa.

Juoksen kaduille, huudan maailmanloppua.
Ei barrikaadeille monella oo hoppua.
Jos jengi halua vaikuttaa ne klikkaa diggaa peeceel.
Ja kauhistelee rikkaita teeheeees ämteeveel.
Halusi Lucy taivaalta pian pois timantteineen.

Jos mä suljen mun silmät ei ole mitään pahaa.
Juoksen kultaisella hiekalla aurinkorantaa.
Ja mul on tunne että joku mua linssiin sahaa.
Etsin ihmistä joka täällä asioista vastuuta kantaa.
Mut joka luukulla sama laulu: "Onko rahaa?"
Kysyn voisko täällä rakkautta saada ja pois saman antaa.
Jos mä pidän silmät vaan tiukasti suljettuina.
Kävelen kadulla vaan pokkana miehinä muina.
Ehkä kaikki palaa itsestään ennalleen.
Ja maa oon taas vastasyntynyt kapaloissa laskemassa alleen.
Huutamassa faija, faija! Faija, faija!
Kunpa mikään ei muuttuis vaan olis aina näin tismalleen.